

Lov derom; det er en fuldstændig Misforstaaelse af det Forslag, som foreligger. Den ærede Forslagsstiller siger jo desuden i Forslaget, at dette Tillæg falder bort, naar Loven kommer i Stand, saa der kommer ikke to Love til at gjælde paa een Gang; det er fuldstændig korrekt. Naar man siger, at det er uforkert at tage Stykker ud af en Lov, at forhøje Noget og give det vedvarende Gyldighed, uden at hele Loven bliver revideret, saa møder jeg den Indvending dermed, at det ikke er første Gang, vi gjøre det, det have vi gjort adskillige Gange med Lønningslove til Hæren. Der var Intet til Hinder for, at Tillægene til Underofficererne fik vedvarende Gyldighed eller at man gav Lieutenantsklassen Tillæg, men kunne vi da ikke gjøre det Samme med Hensyn til Underkorporaler og Menige, som vi gjorde for Lieutenantsklassen? Jeg beder det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Singerslev) betænke dette lige overfor den Indvending, han fremkom med mod Forslaget, og som er den eneste, han har reist, at han nemlig ikke vil tage Stykker ud af Loven, førend den hele er revideret, at, om end ikke han, have vi dog været med til det Samme adskillige Gange paa Regjeringens eget Forslag. Jeg skønner derfor ikke rettere end, at efter den skønne Enighed fra alle Sider om, at Soldaterne nødvendigvis trænge til dette Tillæg, vil det være i alle Maader hensigtsmæssigt — uden deri at lægge nogen Betyndning med Hensyn til Vedtagelsen eller Ikke-Vedtagelsen af de større Love — at fritage Regjeringen for enhverformhelt senere Ændring i Beregningen i den Retning, saaledes at vi gaa ind paa at give Loven en vedvarende Karakter, ganske i Overensstemmelse med Regjeringens Stilling, da der var Tale om Tillæg til Underklasserne og Lieutenanter.

**S. Madsen:** Jeg kan ikke negte, at det har forundret mig i høi Grad at høre, navnlig hvad det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ankjer) i Dag udtalte, idet han vilde drage en Sammenligning mellem Soldaterne og Embedsmændene. Jeg har hørt ham lidt udtale her i Salen, at der ikke kan være nogen Sammenligning mellem dem, idet det Bederlag, Soldaten faar, ikke er et Bederlag for hans Arbejde, men kun en Erstatning, som Staten yder, for, at det kan være mulig for ham at friste Livet i den Tid, da han aftjener den Pligt, som han har overfor Fædrelandet, og jeg er forsaavidt enig med ham heri. Derimod med Hensyn til den Størrelse, som dette Bederlag skal have, ved jeg fra tidligere Leiligheder og har hørt det saavel ved første Behandling som i Dag, at vi nok ere noget uenige; men dette vil jeg ikke komme ind paa at drøfte ved nærværende Leilighed. Men hvad der forundrede mig endnu mere var, at, naar det ærede Medlem i Dag vilde drage denne Sammenligning, og det Samme var i endnu

stærkere Grad Tilfældet med det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Sindenburg), at de ærede Medlemmer saa kunde komme til den Slutning, at Soldaterne vare ikke nær saa uheldig stillede som Embedsmændene, idet disse kunde faae Hjælp hjemmefra (Ankjer: Det har jeg ikke sagt!). Det blev taget i Forsvar af det ærede Medlem i hans sidste Foredrag, men det blev først udtalt af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds. Hvad den første Sætning angaar, da blev den imødegaaet af det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Holm), idet han jo henviste til, at saa kunde Embedsmændene — og dette ligger vel at mærke meget nærmere — naar de have Formue, opspise denne. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds drog denne Slutning noget videre, idet han sagde, at der var et saa godt kammeratligt Forhold i Hæren, at, naar Nogle ikke havde det Tilstrækkelige at leve af, kunde de faae det Manglende hos deres Kammerater; men saa ligger det nær at slutte, at der maa være et ligesaa godt kammeratligt Forhold mellem Embedsmændene, og naar de ikke godt kunne leve, kunne de faae Hjælp hos de andre Embedsmænd. Jeg synes, at det ligger temmelig nær at slutte saaledes (Munterhed). Ja, vi skulde mene, at det laa nær, efterform Embedsmændene ere meget dannede og maa have en meget god Følelse for deres ligestillede Embedsbrødre. Jeg kan derfor ikke tilbageholde at udtale, at det undrer mig, at der kan være en saa paatrængende Nødvendighed for at faae Tillæg til Embedsmændene; thi den ene maa kunne hjælpe den anden, indtil vi faae bedre Løder. Dette synes mig at være en Slutning, som det ligger nær at udbrage af det ærede Medlems Udtalelse.

**Nimestad:** Det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) udbrød før med en vis ædel Indignation, om Noget dog virkelig vilde sigte andre Medlemmer her i Salen for ikke alvorlig at ville fremme Hærløvens Revision. Jeg tilstaar, at denne Uttring, saa smukt den end lød, virkede overordentlig nedtrykkende paa mig; thi hvis det forholder sig rigtig, hvis det ærede Medlem virkelig har Ret i den Forudsætning, hvorfra han gik ud, at der hos Alle har været en virkelig alvorlig Stræben efter at fremme Hærløvens Revision, maa man virkelig antage, at saa kan Hærløven aldrig blive revideret. Har det virkelig ligget ikke i Mangel paa Ville, men i Mangel paa Evne, ser jeg ikke, hvornaar den nogeninde skal blive revideret. Hærløven har foreligget til Revision i 2 Aar. Første Gang blev den forelagt i Januari, efter at Rigsdagen var kommen sammen i December Maaned, og blev behandlet i et Udvalg hele Samlingen igennem. Udvalget naaede først efter Samlingens Slutning til at afgive en Betænkning, som dog kun indeholdt for en Del ganske almindelige Grundtræk. Det næste Aar blev den forelagt